

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Стара Загора, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Иванела Ат. Караджова

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Търговско дело № 20245500900247 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба ,предявена от Д. А. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Н.о, ул. ****, чрез адвокат П. К., с адрес за призоваване: гр. К. ул. **** против ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ - гр. С., бул. **** ЕИК ****.

В **исковата молба** се твърди, че ищецът Д. А. И. е съпруг (на семейни начала) на починалата вследствие на ПТП Е.Д. А.а, на 58 г.

На 29.11.2022 г., в 11:24 ч. е настъпило ПТП на главен път 1-5, на км. 253+700 в землището на с. С., общ. О., между лек автомобил марка „С.“, модел. „А.“ с рег. № ****, управляван от С.Р. А. и л.а. „А.“ с рег. № СН **** ВА, управляван от К. К..

В резултат на реализираното ПТП е причинена смъртта на пътничката в л.а. „С. А.“ - Е. А.а, както и телесни повреди и смърт на повече от едно лица.

Процесното ПТП е настъпило по вина на двамата водачи при условията на независимо съизвършителство, като в този случай всеки от застрахователите на двамата водачи покрива отговорността на застрахования за пълния размер на причинените вреди. За л.а. „С.“ с рег. № ****, към датата на ПТП има валидна застрахователна полица, сключена с ответника по делото - ЗАД

„Д.Б.Ж.З.“ АД, поради което този застраховател отговаря за пълния размер на вредите.

По случая е образувано ДП № 295/2022 г. по описа на ОД на МВР гр. Ст.Загора, пр.пр. № 5398/2022 по описа на ОП-Стара Загора, което към настоящия момент не е приключено. Причина за настъпване на ПТП са допуснатите от К. К. и С. А., нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за тях са били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. С оглед на изложеното, в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на К. К. и С. А. и настъпилите общественоопасни последици - смъртта на Е. А.а.

За увреждащия л.а. „С.“ с рен № ****, с водач С.Р. А., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, обективирана в полица № ВГ/30/122003307283 със срок на валидност от 10.11.2022 г. до 10.11.2023 г. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер 10 420 000 лв., която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД с писмо, получено от застрахователя на дата 12.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполага. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е заплатил обезщетение. Счита, че в случая са налице предпоставки за ангажиране отговорността на ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, гр. С. за причинените неимуществени вреди.

В исквата молба се посочва, че в резултат на инцидента е загинала Е. А.а, на 58 г. Същата е получила тежки несъвместими с живота телесни увреждания, довели до смъртта ѝ. Загиналата е била жена в работоспособна възраст, дейна, активна и в добро здравословно състояние. Била е отговорна и трудолюбива, която се е грижила всеотдайно за своето семейство. Починалата

е пътувала, за да присъства на о.с.з. по водено дело във връзка с причинена смърт на дъщеря ѝ при ПТП.

Ищецът Д. И. е живял на съпружески начала с починалата, с която не са сключен граждански брак, но са живеели заедно на семейни начала от повече от 10 години. Двамата са имали щастлив семеен живот, изградили са дълга и хармонична връзка, полагали са общи грижи за семейството. Е. и Д. са живеели в много обич и разбирателство, подкрепяли са се много, били са познати като добро и отговорно семейство, били са винаги заедно. Д. загубва човека, с който е изградил хармонична връзка в най-хубавите и щастливи години от съвместния им живот, когато най-много се нуждае от нейната подкрепа и опора, починалата му липсва много, тя е била неговият най-близък човек. Имали са общи планове, не е допускал, че нещо може да ги раздели. С причинената загуба Д. остава без опората, подкрепата и любовта на жената до себе си. И до настоящия момент, покрусата и мъката от внезапната загуба на любимия човек предизвикват силни емоционални изживявания, които тормозят ищеца. Моралните страдания, търпяната скръб от невъзвратимата загуба са огромни и неописуеми и ще го съпътстват през целия му живот.

Посочва, че кръгът на лицата имащи право на обезщетение за причинени неимуществени вреди е посочен изчерпателно в ППВС № 4/61 г. и ППВС № 5/69 г. с оглед, на което ищецът безспорно е от кръга на лицата, които имат право на обезщетение за причинените му неимуществени вреди от смъртта на Е. А.а, с която са живеели на съпружески начала и са установили трайни семейни отношения.

С оглед на изложеното, причинените неудобства, болки и страдания на пострадалия следва да бъдат компенсирани.

Твърди се, че вредите на ищеца са в резултат на виновното поведение на водача С.Р. А., а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД. Съгласно чл. 432 от КЗ увредените имат право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка “Гражданска отговорност”, поради което е налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените му неимуществени вреди. Претендираните суми са съобразени от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинената смърт, а от друга страна с

лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, гр. С., да заплати на Д. А. И. обезщетение в размер на 26 000 лв., частичен иск от 220 000 лв. за причинените му неимуществени вреди от смъртта на неговата съпруга Е.Д. А.а. Допуснато е увеличение на предявения иск за обезщетение на причинени неимуществени вреди в размер на 180 000 лв., частичен иск от 220 000 лева. Претендира законната лихва върху сумите от 06.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумите.

Претендира разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, заедно с начислено ДДС. Моли настоящата молба да се счита за списък на разноски.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответникът на първо място прави възражение за процесуална недопустимост на исковата молба, като посочва, че на 22.05.2023г. същият ищец Д. А. И. във връзка със същото застрахователно събитие е предявил в Окръжен съд-Стара Загора идентична искова молба за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на фактическата си съпруга Е. А.а, но срещу друг застраховател - ЗАД „А.И.“ АД, по повод на което е образувано търг. д. № 193/2023 по описа на Окръжен съд-Стара Загора. Твърди, че исковите молби по двете дела са напълно идентични - предявени са от един и същи ищец, с тях се иска едно и също обезщетение, и двете са с един и същи предмет, с една и съща цена на иска. Разликата е единствено в ответниците. Уточнява, че при процесното ПТП участващите автомобили са застраховани както следва: лек автомобил С. „А.“ е застрахован по „Гражданска отговорност“ в ЗАД „Д.Б.Ж.З.“, а лек автомобил А.“ е застрахован в ЗАД „А.И.“ АД. Счита, че ищецът злоупотребява с процесуалното си положение, тъй като претендира едно и също по характер вземане за обезщетение за неимуществени вреди за смъртта на фактическата си съпруга едновременно срещу двама различни застрахователи. Твърди, че е налице пълна идентичност по двете дела с изключение на ответниците, които са различни застрахователни дружества.

Излага съображения, че ищецът би могъл да удовлетвори еднакво успешно вземането си срещу, който и да било от застрахователите в пълен размер, доколкото и двамата водачи имат вина и принос в ПТП и същото е извършено

при условията на независимо съизвършителство от тях, а пострадалата Е. А.а е била пасажер в лекия автомобил С. „А.“, а не водач в същия и нейното поведение няма отношение към квотите на отговорност между застрахователите. След като ищецът е избрал да реализира вземането по чл. 432 от КЗ (пряк иск срещу застраховател) срещу ЗАД „А.И.“ АД по повод на което е образувано т.д. № 193/2023г., процесуално недопустимо е предявяване на идентичен иск с предмет същото вземане срещу ЗАД „Д.Б.Ж.З.“. Счита, че подобен подход очевидно преследва получаване на едно и също вземане (застрахователно обезщетение) от двама различни застрахователи. При едновременно разглеждане и на двете дела има риск ищецът да получи две парични репарации за едно и също нещо, да с е обогати неоснователно или двете дела да бъдат разрешени по противоречив начин.

Ответникът взема становище по основателността на исковата молба, като заявява, че оспорва същата като неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена изцяло.

Счита, че причината за ПТП и вината за същото, довело до причинените вреди, се дължат изцяло на виновните и противоправните действия на водача на лек автомобил А.“ с рег. № СН**** ВА с водач К. Н. К., застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД „А.И.“ АД, който поради движение с изключително висока и несъобразена за пътния участък скорост от 130 км/час (при ограничение 90 км/час) е станал инициална причина за ПТП.

Ако водачът на лекия автомобил А.“ е спазил ограничението от 90 км/час, ПТП е било напълно предотвратимо, защото водачът му е щял да разполага с техническа възможност да спре автомобила преди мястото на удара с л.а. С. „А.“ и да предотврати настъпването на ПТП.

Загиналата Е. А.а е пътувала в л.а. „С. „А.“, но е пострадала от виновните за ПТП действия на водача на лек автомобил А.“, управляван от водача К. Н. К., поради което исковата претенция се явява неоснователна срещу ответника, още повече има заведена искова молба за обезщетени от случая срещу ЗАД „А.И.“ АД, именно заради виновните и противоправни действия на водача на л.а. А.“.

Ответникът твърди, че за водача на застрахованото по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество МПС - С. „А. - С. А., ПТП е било технически непредотвратимо - обстоятелство изключващо вината

и противоправността му, съответно изключващо отговорността на ответника като негов застраховател, доколкото отговорността на застрахователя е функционална и възниква единствено и само при виновно и противоправно поведение на водача, каквото в случая липсва.

Посочва, че за водача на С. А. - С. А. процесното ПТП представлява „случайно деяние” по смисъла на чл. 15 НК, непредвидимо и технически непредотвратимо събитие, тъй като той не е бил длъжен и не е могъл да възприеме л.а. „А.“ като опасност за движението, поради движението му с изключително висока скорост. Липсва противоправност в действията на водача на лекия автомобил С. А. - С. А., защото той обективно не е могъл да предвиди движение с изключително несъобразена скорост от водача на л.а. А., който е предизвикал с виновното си и противоправно поведение инцидента и е причинил при изключителен превес на собствената си вина пътния инцидент и следващите от него вреди. Водачът на л.а. А. - К. К. е бил длъжен да съобрази риска, който създава за останалите участници в движението, движейки се със скорост много по-висока над максимално допустимата, както и, че ще постави себе си и другите участници в положение да не могат реагират своевременно за предотвратяване на ПТП при възникване на опасност. Счита, че в настоящия случай несъобразената скорост е отново основен фактор за инцидента, каквато е обичайната статистика при подобни случаи.

На самостоятелно основание на основание по чл. 51, ал. 2 ЗЗД ответникът заявява възражение за съпричиняване на вредите от пострадалата като пасажер в л. а. С. А. - Е. А.а, поради неизползван от нея предпазен колан по време на ПТП, с което е допринесла за увреждането си. Твърди, че ако Е. А.а е била с правилно поставен предпазен колан, смъртта нямало да настъпи, тъй като травматичността и уврежданията нямало да бъдат толкова интензивни. Счита, че това обстоятелство следва да се отчете при евентуално определяне на обезщетение за неимуществени вреди като те бъдат намалени най-малко с 1/3 поради принос от пострадалата.

Ако евентуално съдът намери за основателен иска срещу ответното дружество, моли да бъдат намалени претендираните от ищците обезщетения и поради прекомерност на същите и несъответствието им с критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД.

Ответникът оспорва механизма на ПТП, описан в исковата молба, съгласно

който действията на водача на л.а. С. А. С. А. са виновни и противоправни. Оспорва, че водачът А. е извършил неправомерни действия с лекия автомобил в нарушение на ЗДвП, както и вината и противоправността му.

Оспорва причинно-следствената връзка между действията на А. и настъпилите вредоносен резултат.

Оспорва преживените от ищеца болки и страдания.

Оспорва размера на претенцията на ищеца като прекомерно завишена.

Заявява възражение за прекомерност на претендираното обезщетение като несъответстващо на реално претърпените болки и страдания и на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД.

Оспорва акцесорния иск за лихва.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло исковите претенции, тъй като са неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер. Претендира разносните по делото, в това число и юрисконсултско възнаграждение.

В условията на евентуалност и в случай, че съдът уважи исковите претенции, моли да бъде намален размера на търсените с исковата молба суми, тъй като счита, че са прекомерно и необосновано завишени, а и с оглед на направените възражения за значително съпричиняване.

Третото лице –помагач ЗАД „А.И.“ АД счита ,че предявеният иск е неоснователен.Изложени са подробни съображения.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност намери за установено следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.432 КЗ във вр. чл.45 ЗЗД,както и обратен иск с правно основание чл.чл.219. ал.3 от ГПК, във връзка с чл. 411 от КЗ. вр. с чл. 53 от ЗЗД. вр. с чл. 127. ал.1 и ал.2 от ЗЗД.

Установява се следното:На 29.11.2022 г., в 11:24 ч. е настъпило ПТП на главен път 1-5, на км. 253+700 в землището на с. С., общ. О., между лек автомобил марка „С.“, модел „А.“ с рег. № ****, управляван от С.Р. А. и л.а. „А.“ с рег. № СН **** ВА, управляван от К. К.. В резултат на реализираното ПТП е причинена смъртта на пътничката в л.а. „С. А.“ - Е. А.а, както и телесни повреди и смърт на повече от едно лица.

За увреждащия л.а. „С.“ с рег. № ****, с водач С.Р. А., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, обективирана в полица № ВГ/30/122003307283 със срок на валидност от 10.11.2022 г. до 10.11.2023 г. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер 10 420 000 лв., която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД с писмо, получено от застрахователя на дата 12.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполага. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е заплатил обезщетение

За възникване отговорността на застрахователя за изплащане на обезщетение вследствие на причинени от ПТП вреди, следва да са налице кумулативно следните предпоставки: настъпило застрахователно събитие, което е противоправно и виновно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между вредите и деянието, както и наличие на валиден застрахователен договор. Безспорно по делото се доказва, че процесното застрахователно събитие е настъпило в периода на покритие, осигурен от валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена в ответното дружество .

Видно от протокола за оглед към момента на пристигането на мястото на произшествието л.а. С. с рег. № 470 М 074 се е намирал на източния банкет и е ориентиран с предната си част в посока на юг, но автомобилът е бил преместен от служители на РСПБЗН - гр. Стара Загора с цел да бъдат извадени пострадалите от автомобила, а позицията на двата автомобила непосредствено след ПТП е фотографизирана от пристигналите на местопроизшествието служители на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР гр. Стара Загора.

От заключението на първоначалната комплексната медицинска и автотехническа експертиза се установява, че скоростта на движение на л.а. А.

към момента на удара и преди ПТП е била 106,56 км/ч. Скоростта на движение на л.а. С. към момента на удара е била 15,30 км/ч. Скоростта на л.а. С. преди ПТП е нарастваща величина, от 0 км/ч до 15,30 км/ч .

Вещото лице-автотехнически експерт установява, че тъй като в материалите по ДП има противоречиви данни по отношение на поведението на водача на л.а. „С.“ преди да предприеме маневрата „Завиване в обратна посока“, изготвя анализ на пътната ситуация при отделни варианта. От всички посочени варианти следва извод, че техническа причина за настъпване на ПТП е, освен поведението на водача на л.а. „С.“, който е предприел маневра за завиване в обратна посока, независимо от това дали преди предприемане на тази маневра автомобилът е бил в спряно положение или в движение и независимо от това дали е имал видимост към приближаващия се л.а. „А.“, е и поведението на водача на застрахования при ответника л.а. „А.“. В случай, че водачът на л.а. „А.“ запази разположението си в дясната част на западната пътна лента /т.е. в своята пътна лента/, независимо от това дали ще предприеме намаляване скоростта на движение или аварийно спиране, той би могъл да премине зад л.а. „С.“, макар и с дистанция, по-малка от безопасната, а ако все пак настъпи удар между двете МПС, то той би бил със значително по-малка препокриваща площ и би настъпил в задните леви части на л.а. „С.“ т.е. - налице е действие на водача на л.а. „А.“, което от техническа гледна точка е предпоставка за настъпване на ПТП. При всички пътни ситуации, водачът на л.а. „А.“ е допуснал нарушение на тези правила, визирани в чл.5 ал.1, т.1 от ЗДвП /Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди/, както и в чл.20 ал. 1 от ЗДвП /Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват/. Нарушението на тези правила се изразява в предприетото от него действие/маневра - завъртане на кормилния кръг наляво или движение наляво преди или към момента на навлизане на л.а. „С.“ в западната пътна лента. Установява се още от първоначалната експертиза, че автомобил С. А. с рег. № **** е оборудван с триточкови инерционни предпазни колани за всички места на пътниците и за водача. Коланът на средното място, на втория ред седалки е триточков. Към момента на възникване на ПТП не е бил използван от Е. А.а предпазен колан. Вещото лице съдебно-медицински експерт прави извода, че леталния изход е

невъзможно да бъде предотвратен с предпазен колан предвид характера на уврежданията.

Видно от медицинската част на комплексната съдебно медицинска и автотехническа експертиза пострадалата в резултат от ПТП е получила следните увреждания: Повърхностни травми на главата - охлузване на челото, кръвонасядане на меките черепни покривки в теменната област, шийна травма - изкълчване на шията (разкъсване на връзките на зъба на втори шиен прешлен) и контузия на гръбначния мозък на това ниво, гръдна травма - кръвонасядане на гръдния кош в ляво, счупване на гръдната кост и на ребра двустранно, разкъсване и контузии на левия бял дроб, кръвоизлив и въздух в лявата плеврална кухина, оток на белия дроб, повърхностни увреждания на крайниците - кръвонасядания на левия долен крайник. Причина за смъртта е шийната травма, изразяваща се в разкъсване на продълговатия мозък.

В хода на производството е назначена повторна експертиза, от чието заключение се установява, че мястото на удара заема част от двете пътни ленти - л.а. „А.“ заема около 1 м. от своята пътна лента и от насрещната пътна лента около 1,3 м., а л.а. „С.“ - по ширина около 1.4 м. от пътната лента и ал.а. „А.“ и 3,4 м. от пътната лента в посока към гр. Д..

ВЛ е провел множество симулационни процедури, за да определи скоростите на двете МПС в момента на удара. ВЛ е изчислил и скоростите им след удара. Пресметнал е и посредством няколко метода.

Скоростта на л.а. „А.“ към момента на удара е била около 113 км/ч. без товар и 102,30 км/ч. с товар, а на л.а. „С.“ - 14 км/ч.

Водачът К. е завъртял волана наляво без да предприема спиране, когато л.а. „А.“ е бил на около 63 м. от мястото на удара при автомобил без товар и на около 59 м., ако е бил с товар.

ВЛ пресмята няколко варианта: Първи вариант - без спиране на л.а. „С.“ и при приемане на л.а. „А.“ без товар: Водачът на л.а. „А.“ има техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако се е движил със скорост 90 км/ч. и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на л.а. „С.“ в платното за движение, така водачът К. би пропуснал л.а. „С.“ пред себе си.

При вариант без спиране на л.а. „С.“ и при приемане на л.а. „А.“ с товар:

Водачът на л.а. „А.“ има техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако се е движил със скорост 90 км/ч. и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на л.а. „С.“ в платното за движение, така водачът К. би пропуснал л.а. „С.“ пред себе си.

При вариант със спиране на л.а. „С.“ и при приемане на л.а. „А.“ без товар: Водачът на л.а. „А.“ има техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако се е движил със скорост 90 км/ч. и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на л.а. „С.“ в платното за движение, така водачът К. би спрял на 9 м преди мястото на удара.

При вариант със спиране на л.а. „С.“ и при приемане на л.а. „А.“ с товар: Водачът на л.а. „А.“ има техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако се е движил със скорост 90 км/ч. и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на л.а. „С.“ в платното за движение, така водачът К. би пропуснал л.а. „С.“ пред себе си.

Няма описани спирачни следи, затова скоростта на движение на двата автомобила преди настъпване на ПТП съответства на скоростта им в момента на удара.

Водачът на л.а. С. е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, като се съобрази с положението, посоката и скоростта на движение на л.а. „А.“ и го пропусне.

Водачът на „С.“ е имал техническа възможност, преди маневрата да възприеме автомобилът „А.“, да се съобрази с неговото положение и скорост и да я преустанови. Няма данни за ограничена видимост.

Изводите и на двете приети експертизи са, че водачът К. е управлявал МПС „А.“ със скорост, по-висока от максимално допустимата в района на ПТП и е предприел маневра завиване на ляво, вместо аварийно спиране.

В хода на производството са събрани гласни доказателства. Свидетелят К., твърди, че е пътувал от гр. С. за гр. Х. с л.а. „А. А“ и между селата е настъпило ПТП, извън населено място, в автомобила му имало мостра мед, която евентуално да продаде. На излизане от селото, настигнали л.а. „С.“, карал пред тях, отбил в дясно в отбивката като подал мигач, излезнал от платното за движение и се озовал в лентата за движение на водача К., не спрял в уширението. Л.а. „А.“ се движил с 80-90 км-ч. За л.а. „А.“ ударът бил челен,

за л.а. „С.“ - страничен, ляв от към страната на водача.

От разпита на свидетеля Г. И., става ясно, че е участвал в това ПТП ноември месец 2022г. Тръгнали за гр. П. за делото, за което били призовани, но С. объркал пътя и минали по пътя за гр. Д., където имало една отбивка и отбили там. Бащата на С. се обадил по телефона и казал, че са объркали пътя, трябвало да се върнат и да се качат на П.ската магистрала. Свидетелят бил в колата на С.. С. спрял колата, говорили по телефона на отбивката. Около 15 минути С. стоял на отбивката. Затворил телефона и казал, че трябвало да обърнат и да хванат магистралата. С. се огледал, Г. също се огледал, нямало други коли. С. обърнал колата, минали на другия път, тъкмо щял да изправи колата и дошла една кола „А.“ много силно. В този момент тяхната кола била в насрещната лента.

Свидетеля Д. И. заявява, че е участвал в процесното ПТП на 29.11.2022г. На излизане от селото автомобил С. навлезнал в отбивката. Те управлявали след него и той направил рязко завой и се блъснали в тях. Преди произшествието не са се движили с висока скорост - около 85,90 км/ч. Те се движили в тяхната лента в близост до осовата линия. Този автомобил С. се движил в тяхната посока на движение. Той завил в отбивката с десен мигач, после влезнал в отбивката и веднага тръгнал да излиза от нея. Сигурно е ускорил, за да може да вземе завоя. Към него момент работил изкупуване на цветни метали и отивали в Х. да носят една мед като модел. Тази мед била в багажника на колата. Тя била в чувал. Имало видимост. Застигнали л.а. С. в селото, карали след него някъде на 200-300 метра. Плавно влезнал в отбивката, не бавно. Медта, която превозвали била на малки пръчки, на около половин сантиметър. Не знае сега къде е медта. Видял медта в багажника предния ден, не в деня на произшествието. К. му е помагал финансово след катастрофата.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства настоящата инстанция намира за установена следната фактическа обстановка: На 29.11.2022 г., около 11:25 часа, в светлата част на денонощието, на Републикански път 1-5 в зоната между селата с. С. и с. Тракия, където пътният участък е прав с наклон на спускане към юг под ъгъл 2°, в условия на влажно време по дребнозърнест и износен асфалт, от север на юг /в посока от гр. Стара Загора към гр. Д./ се е движи лек автомобил „А.“ с регистрационен номер СН 53-53 ВА, управляван от К. Н. К. /с пътници К. К. и Д. И./. В същото

време и пред него се движи лек автомобил „С. А.“ с регистрационен номер 470 М 074, управляван от С.Р. А. /седем местен/. Водачът на л.а. „С.“ е спрял на крайпътна отбивка, в дясно на платното за движение, след което предприема маневрата „Завиване в обратна посока“. Настъпва удар между двете МПС. /Местопроезшествието не е запазено./ Видът на удара между двата автомобила е страничен - кос. За л.а. „А.“ ударът е настъпил в предните му челни състави, а за л.а. „С.“ - в странична лява част, в областта на предната и задната врата. След удара, л.а. „А.“ е продължил движението си напред и е напуснал платното за движение на югоизток. Установил се е в покой с предните си състави насочени на югоизток. В резултат на удара, л.а. „С.“ се е завъртял около вертикалната си ос в посока на часовата стрЕ. и е продължил движението си с предните си състави също на югоизток. Напуснал е платното за движение и се е установил в покой източно от него, с предните си състави насочени на югоизток в непосредствена близост до л.а. „А.“, вдясно от него . В резултат на ПТП е причинена смъртта на водача на л.а. С. и пътниците Е. А.а и К.А.. Другите пътници са получили различни по степен телесни увреждания, като в резултат на уврежданията от ПТП, Асен А. е починал след няколко дни в болницата. Водачът на л.а. А. и пътникът до него също са получили травматични увреждания. На двата автомобила са нанесени материални щети.

Съдът намира за доказано, че причините за възникване на ПТП са субективните действия на водача на л.а. „А.“, който при избор на скорост на движение не се е съобразил с максимално допустимата скорост за движение в извън населено място в района на ПТП и така се поставил в невъзможност да спре, когато е възникнала опасност за движението му - моментът, в който водачът на л.а. „С.“ е предприел маневра завиване в обратна посока; друга причина за настъпване на ПТП са субективните действия на водача на л.а. „А.“, който към момента на възникване на опасността за движението му, не е предприел аварийно спиране и не е запазил разположението на автомобила в дясната част на своята пътна лента, а е предприел спасителна маневра с навлизане в лентата за насрещно движение; причина за настъпване на ПТП са и субективните действия на водача на л.а. „С.“, който е предприел маневра завиване в обратна посока, като не се е съобразил с положението, посоката и скоростта на приближаващия се в посока от север на юг л.а. „А.“.

При всички разгледани варианти от всички експертизи по делото, водачът на

л.а. „А.“ е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП. ПТП не би възникнало, ако водачът на л.а. „А.“ в конкретния случай е управлявал със скорост 90 км/ч. и по-малка от нея.

Друга причина за настъпване на ПТП са субективните действия на водача на л.а. „А.“, който е реагирал на опасността чрез завъртане на кормилния кръг наляво и навлизане в лентата за насрещно движение, както и закъснялата реакция на водача на л.а. А.- ако същия беше реагирал своевременно за времето на забавяне л.а. С. изминава допълнително път от 11 м. и двата автомобила биха се разминали без да настъпи удар;

От техническа гледна точка, ако мястото на удара настъпи в пътната лента за движение на л.а. „А.“, автомобилите след удара не биха се установили на мястото, където реално са се установили към този момент. Количеството на движение на л.а. „А.“ е значително по-голямо, скоростта му е значително по-голяма, няма как да бъде изместен на ляво при удара от л.а. „С.“, напротив, ако е бил настъпил удар в пътната лента на л.а. „А.“, той би продължил движението си напред и би отхвърлил л.а. „С.“ в друга посока.

Изводите на съдебно медицинските експерти са, че в конкретния случай, тялото на починалата се е придвижило встрани наляво. Предпазният колан няма възпиращо действие за горната част на тялото в страни. Максималното възможно отклонение на горната част на тялото и главата при поставен обезопасителен колан пътник, достига до тялото на стоящия наляво пътник.

Ако пострадалата е била с колан, той не би предотвратил движението на горната част на телата наляво. Коланите са ефективни най-вече при челни удари, какъвто няма в случая.

С или без поставен колан Е. А.а би получила същите гръдни и шийни травми, няма значение използването на предпазен колан, предвид конкретния механизъм на ПТП. Предпазния колан предпазва при челен удар, а при страничен удар неговото действие се приключва до там да не изпадне тялото от автомобила. В случая тялото на Е. е било по средата на втория ред седалки. При удар от ляво е подложена на въздействие на инерцията както на нейното тяло, така и на тялото на дясно стоящия. При деформацията от 1,5 м навътре от ляво на дясно, тялото на ляво стоящата е притиснало тялото на Е.. В този случай тя се е оказала притисната и така се обяснява гръдната травма. Нейната глава е описала амплитуда около 30 см, при което е получила това изкълчване

на врата на втори шиен прешлен - травмата на продълговатия мозък. При страничния удар тялото на Е. се намира плътно до телата на пасажерите от ляво и дясно на нея.

Следва да се направи извода ,че в случая не е налице пряка причинно - следствена връзка между поведението на пострадалата и получените от нея при ПТП травми. Поради това конкретно поведение на пострадалия, се налага извод за недоказаност на направеното от ответника и от третото лице-помагач възражение за съпричиняване на вредоносния резултат.

В хода на производството са събрани показанията на свидетелите А. И. П. и Ю. С. А. ,от които се установяват причинените неимуществени вреди на ищеца. Установява се, че Д. и Е. са живеели заедно на семейни начала от дълги години. Е. и Д. работили са в чужбина, купили си заедно къща, в която са живеели, към момента Д. продължава да живее в тази къща. Едно от децата на Е. - А. загива в ПТП година преди настоящото ПТП. От тогава Е. не работила и я издържал Д.. От общо четирите деца на Е., остава жива само Добринка, тъй като в настоящото ПТП загиват и другите й две деца. Преди катастрофата много добре са живеели заедно, не са се разделяли, навсякъде да били заедно, събирали са се по празници. Погребението на Е. е организирано от Р., но Д. също е участвал в него. Често посещавал гроба й, след загубата й е тъжен, не се чувства добре, здравословно не е добре. Внуците на Е. постоянно посещавали Д..

Д. И. е живял на съпружески начала с починалата и са установили трайни семейни отношения. Същия изключително тежко преживява смъртта на Е.. Изградили са общ живот заедно, споделяли са разходи, грижи и отговорности, без да е било формализирано чрез брак. От събраните доказателства по делото може да се направи извод за близките отношения между ищеца и починалата. Съгласно Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС, материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление № 4 от 25.V.1961 г. и Постановление № 5 от 24.XI.1969 г. на Пленума на ВС и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени. Обезщетение се присъжда при доказани

особено близка връзка с починалия и действително претърпени от смъртта му вреди. Кръгът на лицата, които имат право на неимуществени вреди, се определя от съда по справедливост и обхваща най-близките роднини като низходящите, възходящите и съпруга. Право да претендира обезщетение за вреди настъпили от смърт причинена при деликт има лице, което е съжителствало на съпругески начала с починалия. Съжителството на съпругески начала е алтернатива на брачното съжителство. Следва да са налице отношения на взаимност, фактическа и физическа близост в общ дом, обща грижа за семейството и децата, ако съжителстващите имат такива и споделяне на разходите. Съжителстващите на семейни начала демонстрират пред обществото и околните, че живеят като съпрузи, обитават едно жилище, полагат общи грижи за домакинството, имат общ бюджет, правят съвместни планове за бъдещото си. Съжителстващите партньори следва да са обвързани от взаимни уважение, разбирателство, подкрепа, грижи и усилия според възможностите им за домакинството, като това е отликата от фактическото съпругеско съжителство и другите форми на отношения между партньори. В конкретния случай са налице тези предпоставки.

Вредите на Д. И. са в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия автомобил л.а. „С.“, а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, гр. С.. Съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

В случая, не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на процесното ПТП .

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ, която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на

рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД с писмо, получено от застрахователя на дата 12.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполага. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение. Предявеният иск е допустим.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство. От заключението на назначените в хода на производството експертизи се установява, че вредоносния резултат е настъпил по следните причини: субективните действия на водача на л.а. „А.“, който при избор на скорост на движение не се е съобразил с максимално допустимата скорост за движение в извън населено място в района на ПТП и така се поставил в невъзможност да спре, когато е възникнала опасност за движението му - моментът, в който водачът на л.а. „С.“ е предприел маневра завиване в обратна посока; друга причина за настъпване на ПТП са субективните действия на водача на л.а. „А.“, който към момента на възникване на опасността за движението му, не е предприел аварийно спиране и не е запазил разположението на автомобила в дясната част на своята пътна лента, а е предприел спасителна маневра с навлизане в лентата за насрещно движение; причина за настъпване на ПТП са и субективните действия на водача на л.а. „С.“, който е предприел маневра завиване в обратна посока, като не се е съобразил с положението, посоката и скоростта на приближаващия се в посока от север на юг л.а. „А.“.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил „С.“, осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав

по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното: Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, , причинените морални страдания и др.

От показанията на разпитаните свидетели, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява безспорно, че пострадалата с ищца са били в близки отношения. Привързаността им е била много силна и взаимна, между тях са съществували отношения на обич и разбирателство, характерни за връзката между живеещите на съпружески начала. Внезапната смърт на Е. е лишила фактическия ѝ съжител завинаги от нейната обич и морална опора. Дори да се приеме, че с времето, болката от случилото се ще намалее, липсата на фактическата му съпруга ще има занапред изключително негативни последици. С оглед изложеното съдът съобразявайки горните критерии определя размер на обезщетението в размер на -76 693,80 EUR-150 000 лв.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

Съдът намира, че законната лихва върху размера на главното вземане следва

да се присъди от 12.01.23 г.-датата,на уведомяване на застрахователя,като за периода 06.12.22 г.- 11.01.23 г. предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

От представените по делото доказателства се установява, че ищеца е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита ще бъде осъществявана безплатно.

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1 от ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

С оглед изхода на делото ответникът следва да заплати на адв. П. К. САК адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на Д. А. И. в размер на 6058 ,81 E U R съобразно уважената част на исковата претенция.Видно от данните по делото от бюджета на съда са изплатени разноски в размер на 607,16 EUR.,като следва да бъде осъден ответникът да ги заплати .

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, сумата от 3067,75 E U R за държавна такса, както и сумата от 607, 1 6 EUR, представляваща разноски , платени от бюджета на съда.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ - гр. С., бул. **** ЕИК **** да заплати на Д. А. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Н.о, ул. ****, чрез адвокат П. К., с адрес за призоваване: гр. К. ул. **** сумата от 76 693,80 EUR /150 000 лв./, представляващи обезщетение за причинените му неимуществени вреди-претърпени болки и страдания от смъртта на фактическата му съжител. Е.Д.

А.а, починала вследствие получените травматични увреждания от ПТП, настъпило на 29.11.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 12.01.23 г - датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението, като ОТХВЪРЛЯ искът за разликата от 76 693,80 EUR / 150 000 лв./ до претендирания размер от 92 032,56 EUR./180 000 лв./ ,частичен иск от 112 484,24 EUR /220 000 лв./,както и искът за законна лихва за периода 06.12.22 г.- 11.01.23 г. като неоснователни.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ - гр. С., бул. **** ЕИК **** да заплати на адвокат П. К. САК сумата 6058 ,81 EUR -адвокатско възнаграждение с ДДС за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца Д. А. И. съобразно уважената част на исковата претенция.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ - гр. С., бул. **** ЕИК **** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, сумата от 3 067,75 EUR за държавна такса, както и сумата 607,16 EUR представляваща разноски , платени от бюджета на съда .

Решението е постановено при участието на третото лице- помагач на страната на ответника ЗАД „А.И.“ АД, гр. С., ул. ****, ЕИК ****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П.ския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____